

I radiobibelskolen "Vejen gennem Bibelen" finder vi disse retningslinier for bibelarbejde.

Vi vil samle det i syv små punkter, men vil som overskrift sætte ordet fra salme 119, v.18:

"Luk mine øjne op, så jeg kan iagttage underne i din lov."

De retningslinier, vi nu skal nævne, er nogle af de midler, Gud kan bruge til at åbne vore øjne, når vi læser Skrifterne, så underne i Guds Ord må blive til tro og liv for os. De syv punkter er følgende:

1. Begynd med bøn.
2. Læs bibelordet.
3. Arbejd med bibelteksten.
4. Grund over Ordet.
5. Læs, hvad andre har skrevet om den læste tekst.
6. Efterlev Ordet.
7. Giv Ordet videre til andre.

Man kan sammenfatte det i "de fire g'er":

Om Bibelens Ord:

Grib det med ørerne

Gem det i hjertet

Gør det i livet

Giv det til andre

1. Begynd med bøn.

Bibelen er forskellig fra alle andre bøger, for det er en guddommelig bog. Du kan ikke gå til den alene med menneskelig skarpsindighed; du må nærme dig den med en ydmyghed, der muliggør, at Guds Ånd bliver din lærer. Det er derfor nødvendigt at begynde med bøn.

Bibel betyder "bøger" - men her er der ikke tale om almindelige bøger, her er tale om Guds bog; derfor kalder vi den også: Den hellige Skrift. En bog, skrevet af et menneske, kan læses og forstås af mennesker. Men Bibelen er en uforståelig bog, medmindre Helligånden åbner og forklarer Ordet for os, og gør det levende i vore hjerter; som Jesus sagde det om Helligåndens virke: "han skal vejlede jer i hele sandheden".

I Efeserbrevet læser vi, at Paulus fortæller, at han beder for sine venner - og hvad beder han om? Ikke om rigdom og velstand! (Det er en velkendt sag, at rigdom ikke sjældent fører mennesker bort fra livet i Gud). Nej, hvad er det han beder om? Vi læser:

Jeg beder om, at vor Herre Jesu Kristi Gud, herlighedens fader, vil give jer visdoms og åbenbarings ånd til at erkende ham, med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår, til hvilket håb han kaldte jer, [og] hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er.. (Ef.1,17-18).

Lagde du mærke til, at han ikke bad for deres legemlige behov. Han bad om, at de måtte få visdom og indsigt i åbenbaringen af Jesus; og det betyder jo, at Helligånden må være deres læremester, til at åbne Guds Ord for deres hjerter. Det er vigtigt for os, at vore lyttere beder for os, at den praktiske og finansielle side af disse programmer må blive klaret (det er ikke billigt at lave radio); men der er én ting, vi mere end alt andet vil lægge hen til jer: Vil I bede om, at Gud i arbejdet med disse bibelstudier må åbne vore øjne, og at Guds Ånd må være vores lærer på vejen gennem Bibelen?

Vi ved af erfaring, at nogle mennesker, når de hører et bibelprogram i radioen, skynder sig at slukke og siger, 'stakkels mand, hvad er det dog for noget sludder, han siger', medens andre kan få stor velsignelse og opbyggelse af det samme program. Hvem af dem har nu ret? Det interessante er, at begge parter har ret. Det *var* noget sludder, der blev sagt til den ene, og det *var* livsalige ord, der blev sagt til den anden. Lyt til, hvad Paulus siger om denne sag i 1. korintherbrev:

For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortabes, men for os, der frelses, er det Guds kraft. (1.Kor.1,18)

Det samme bliver sagt; en person hører ét - en anden person hører noget ganske andet; hvad er årsagen? Det er, at for den ene har Guds Ånd været læreren, men ikke for den anden. Netop derfor er det så vigtigt, at vi, inden vi giver os til at læse Guds ord, begynder med bøn.

Lad os også et øjeblik betragte et andet ord i 1. Korintherbrev:

For hvem ved, hvad der bor i mennesket, undtagen menneskets egen ånd? Således ved heller ingen anden end Guds ånd, hvad der bor i Gud. (1.Kor.2.11).

Vi mennesker forstår hinanden; vi kan sætte os ind i hinandens tanker og følelser. Men ingen uden Guds Ånd forstår, hvad der bor i Gud, og kun han kan forklare det for os.

Lad os afslutte dette afsnit med et citat fra Johannesevangeliet, hvor Jesus siger:

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer. (Joh.16,12-15).

Hvis du, kære lytter, vil komme til at lære noget om Guds rige igennem disse bibelstudier, så vil det ikke være fordi jeg, hvis stemme du hører - eller dr. Mc.Gee, hvis studier, jeg har oversat, er din lærer. Så er det, fordi Helligånden vil åbne Guds ord for dit hjerte, fordi Han vil tage af Guds og forkynde os det! Vi vil være helt afhængige af, at Han gør det. Begynd altid med bøn. Bed at Guds Ånd vil være din lærer.

2. Læs bibelordet.

Det lyder måske for enkelt. Men det er så enkelt. En af de bedste kendere af Shakespeare blev engang spurgt: 'Hvordan studerer man Shakespeare?' - og svaret lød simpelthen: 'læs Shakespeare!' På samme måde kan vi sige: Læs Guds ord; vil du vide, hvad Bibelen har at sige - læs Bibelen! Vi vil naturligvis opfordre dig til at lytte til disse udsendelser; men vigtigere end alt, hvad der kan siges om Bibelen og om de enkelte skriftafsnit, er hvad Bibelen selv siger. Læs Bibelen.

En amerikansk bibelfortolker (dr. G.C.Morgan) satte sig for at skrive en fortolkning til hver eneste af Bibelens 66 bøger. Senere skrev han om dette arbejde: 'Jeg satte aldrig min pen til papiret for at skrive en af disse fortolkninger, før jeg havde læst det pågældende bibelskrift igennem mindst 50 gange.' Så bliv ikke træt af denne gode beskæftigelse: at læse Bibelen. Det, du ikke fatter første gang: læs det igen! Det, du ikke fatter anden gang: læs det tredje gang! Og fatter du det heller ikke tredje gang, så fortsæt bare ufortrødent igen og igen. Det vil ikke være tidsspilde. Du vil efterhånden blive fortrolig med Guds Ords væsen og tankegang. Oplæsning af Guds Ord er ikke i høj kurs idag; men det er trist, for tydelig og distinkt oplæsning fra Bibelen er en god måde at formidle Guds Ord på. Hør, hvordan det gik til i Israel, da Nehemias samlede folket, efter at de var vendt tilbage fra 70 års fangenskab:

Da den syvende måned kom, og israelitterne havde bosat sig i byerne, samledes hele befolkningen, alle som én, på pladsen foran Vandporten, og de bad Ezra, den skriftlærde, hente bogen med Moses' lov, den lov Herren havde pålagt Israel. Den første dag i den syvende måned kom præsten Ezra med loven til forsamlingen, mænd, kvinder og alle, der var i stand til at lytte. Og på pladsen foran Vandporten læste han den op, fra det blev lyst til midt på dagen, for mændene, kvinderne og dem, der var i stand til at lytte, og hele folket hørte opmærksomt på oplæsningen af lovbogen. (Neh.8,1-3).

Levitterne ..[der nævnes 13 ved navn].. forklarede loven for folket, mens folket blev stående, hvor de stod. De læste tydeligt op af bogen med Guds lov og forklarede meningen, så man kunne forstå det, der blev læst.

(Neh.8,7-8).

Intet er vigtigere for en kristen end dette at læse Bibelen. Men der er så mange ting i vore dage, der tager vores tid og holder os borte fra Guds Ord. Og desværre må vi sige, at meget af dette er aktiviteter inden for kirken og de kristne organisationer: Der er så mange bestyrelser og komitéer og fester og koncerter og underholdning og evangelisationskampagner i en udstrækning, så man overhovedet ikke får tid til at beskæftige sig med Guds Ord i stilhed. Der er samfund også i dette land, der kalder sig "kristne forsamlinger", men hvor der overhovedet ikke er forkyndelse af Guds Ord; deres samlinger går ud på, at de enkelte tilstedeværende rejser sig og giver udtryk for, hvad de føler og tænker. Eller man oplever menigheder, hvor møderne ikke består af meget andet end rytmisk sang og musik, med næsten intetsigende, almenreligiøse tekster. Den slags er i bedste fald tidsspilde. Det er måske lidt stærkt sagt, men der er jo nogen, der må sige det, så det kan høres: at Gud har sagt, og han mener det endnu, at det er "ved prædikens dårskab", han vil frelse mennesker. Og det betyder: Oplæsning og udlægning af Guds Ord.

3. Arbejd med bibelteksten.

Det fortælles, at efter et stort møde kom en af tilhørerne hen til prædikanten og sagde: "Din tale var fantastisk inspireret.", hvortil han svarede: "Min inspiration er for 95% vedkommende transpiration". Der må arbejdes hårdt med Bibelens tekster; dem må man studere i sit ansigts sved, for at få ordentligt åndeligt udbytte af dem. Det var den nu afdøde bibelskolelærer i Hillerød, Marius Jørgensen, der fortalte om nogle meget fromme elever på en missionsskole. Efter at have klaret sig meget dårligt til en eksamen blev de kaldt op til rektor. De forsvarede sig med, at de havde brugt læsetiden til bønemøder, og at de ikke mente, Gud havde brug for deres klogskab. Hertil var det så, denne rektor, der var en erfaren kristen leder, svarede: 'Jamen Gud har slet ikke brug for jeres uvidenhed!'

Man kan møde mennesker, der tror, at hvis man lægger Bibelen under sin hovedpude om natten, så strømmer

indholdet op i ens hoved, mens man sover. Men den går altså ikke. Den, der vil kende de bibelske sandheder og hemmeligheder må sætte sig ned på sin bag og *arbejde* med de Bibelens tekster. Der er en anden historie om en bibelskoleelev, der klagede over, at de tekster, de havde for, var noget tørre, hvortil læreren svarede: "Så fugt den med sved fra din pande!"

Jeg vil nu sige lidt om andagter og mannakornslæsning. Det, jeg skal sige, vil måske ryste en og anden, men jeg håber, det vil få sat nogen ting på plads angående bibellæsning. Det er desværre ikke ualmindeligt at møde kristne mennesker, der i årevis dagligt har læst et skriftsted og et andagtsstykke, men som alligevel ikke aner, hvad der egentlig står i Bibelen. Husandagter kan bestemt være værdifulde, hvis man giver sig god tid, og det ikke er to minutter, der lige skal klemmes ind mellem den sidste bid mad og Radioavisen; men husandagten og 'Dagens Løsen' kan ikke stå alene. Skal du virkelig trænge ind i Guds Ord - og det er helt nødvendigt, hvis du skal blive en moden kristen - så må du studere Skriften i sin helhed; arbejde med den for dig selv, på et tidspunkt af dagen, hvor du har god tid, og er klar i hjernen. Det *må* du tage dig tid til. Det kan varmt anbefales at bruge en læseplan, der fører gennem hele bibelen. Den, der kun kender Bibelen som "mannakorn" og løsrevne skriftsteder, vil aldrig blive en myndig kristen, der kan "skelne nøje det sande fra dets skin". I sin bog "Frikirker og Sekter" fra 1939 skriver Michael Neiiendam efter sin gennemgang af sekten Jehovas Vidner: 'Når man ser den kritikløse lettroenhed, hvormed mennesker giver sig ind under en sådan lære, spørger man: Hvor meget har kirken gjort for at holde Bibelen - det Gamle og de Ny Testamente - sammen som en helhed? Er ikke det meste af dens indhold faldet fra hinanden i "skriftsteder"?' Vi må læse og studere Bibelen som helhed for at trænge ind i dens mening og indhold. Og det fører os frem til det fjerde punkt:

4. Grund over Ordet.

At grunde over Ordet betyder at gentage det for sig selv, tale om det med andre, altid have det i tankerne. Det forhold til Guds Ord vil Gud, at hans folk skal have. Hør, hvad han siger til folket gennem Moses:

Disse ord, som jeg i dag befaler dig, skal ligge dig på sinde, og du skal gentage dem for dine sønner; du skal fremsige dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op. Du skal binde dem om din hånd som et tegn, de skal sidde på din pande som et mærke, og du skal skrive dem på dørstolperne i dit hjem og i dine porte. (5.Mos.6,6-9)

Jøderne binder endnu den dag i dag remme med skriftsteder på pande og arme og sætter en lille æske med et skriftord fast på deres dørkarm. Men det er ikke nogle stive ceremonier, Gud med disse ord vil pålægge sit folk. Hvad der siges, er dette: lad Guds Ord være det, der møder dit øje om morgenen; det, der er indholdet af de vigtige samtaler i dit hjem. Lad Guds Ord beskæftige dine tanker, når du lægger dig til at sove, og brug tid til eftertanke over det, du har hørt, når du går hjem derfra, hvor Guds Ord er blevet forkyndt. Når man ser alle de pågående reklamer for vaskepulver og øl, forstår man, hvordan disse produkter bliver brændt ind i folks bevidsthed. Men Gud vil, at du skal fylde din bevidsthed med Skriftens Ord, grunde over dem og lade dine tanker og meninger blive præget af dem. En gammel kristen blev engang spurgt: 'Hvad gør du om aftenen, når du ikke kan sove - tæller du får?' 'Næh', svarede han, 'jeg taler med hyrden!' det er, hvad Gud vil have sit folk til at gøre: at grunde på hans Ord. I Salme 1 står der:

Lykkelig den, som ikke vandrer efter ugudeliges råd, som ikke går på synderes vej og ikke sidder blandt spottere, men har sin glæde ved Herrens lov og grunder på hans lov dag og nat. (Sl.1,1-2)

Det ord, der her er oversat "grunde på", har som grundbetydning "at tygge drøv". Det kan vi lære noget af, når vi beskæftiger os med Guds Ord. Vi må tage det frem, som vi har læst, og tygge på det, igen og igen. Jeg ved godt, at præster og prædikanter har bedre tid til at sidde med et enkelt skriftafsnit og læse det igennem mange gange, læse parallelsteder og andre oversættelser, indtil det lukker sig op. Men prøv at tage dig tid til det; fyld dine tanker med Guds Ord - grund over det.

5. Læs, hvad andre har skrevet om den læste tekst.

Det er vigtigt at læse gode kommentarer, men samtidig må der advares mod kommentarer, der leder vild; og det kan ofte være vanskeligt at orientere sig og finde kommentarer, der giver nyt lys over Skriften, men som ikke taler imod en Bibeltro skriftforståelse. Vi vil ikke sige så meget om dette her, men blot nævne, at du ved at skrive til Norea Radio i Haderslev eller til den radiostation, du lytter til nu, kan få vejledning til at finde frem til en god bibelfortolkning.

6. Efterlev Ordet.

Det skrift i Bibelen, hvor evangeliet om den uforskyldte nåde forkyndes klarest og stærkest - Romerbrevet - indrammes af et udtryk, som må læses og forstås rigtigt, hvis evangeliet skal forstås og modtages. Det er udtrykket "troslydighed". Først citaterne:

Af ham har vi fået nåde og apostelkald til at føre mennesker i alle folkeslag til *troslydighed*, hans navn til ære. (Rom.1,5)

Ham, som formår at styrke jer med mit evangelium og Jesu Kristi budskab, med åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed i evige tider, men som nu er bragt for dagen og gennem profetiske skrifter på den evige Guds befaling gjort kendt for alle folkeslag for at føre dem til *troslydighed* - ham, den eneste, vise Gud være ære ved Jesus Kristus til evig tid! Amen.

(Rom.16,25-27)

Vejen til forståelse af dette begreb "troslydighed" har to grøfter:

Den ene grøft hedder, at lydighed er en betingelse for at få troens gave og for at få Guds løfter opfyldt. Derved bliver 'min lydighed' et led i en byttehandel med Gud: jeg giver min lydighed og så får jeg troen. Dette er et af de grundlæggende træk i farisæernes lære: at jeg med min lydighed skal gøre Gud nådig. Men at det ikke er den betydning af ordet "troslydighed", Paulus mener, viser hele Romerbrevets kompromisløse opgør med lovgerningerne.

Den anden grøft hedder, at troslydighed er selve det, at jeg tror; når jeg har en følelse af inderlig overgivelse til Gud og af hans nærhed, så kan jeg leve og indrette mig efter mine egne tanker og følelser. Den religiøse oplevelse er selve lydigheden.

Ejendommeligt nok befinder nogle mennesker sig endog i begge grøfter på en gang. Begge er falsk forståelse af "troslydighed".

"Troslydighed" er kendetegnet på den levende tro. En tro, der ikke sætter sit præg på ens liv, er en død tro, der ikke frelser nogen - det er selvbedrag. Den levende tro er hjertets tro, og fra hjertet udgår livet. Derfor vil den, der tror Gud i hans Ord, være præget af Guds Ord i sit liv. Luthers hovedbudskab angående "gode gerninger" var netop, at troslydighed ikke er religiøse øvelser, men de gerninger, som Guds Ord peger på lige midt i din hverdag. *Tror* du, at Bibelen taler sandt, når den siger, at du er en synder under Guds dom, der kun kan frelses ved Guds uforskyldte nåde i Jesus Kristus, så griber du denne nåde med et taknemmeligt hjerte og prøver ikke at præsentere Gud for dine egne fromme gerninger. Og *tror* du, at det er Guds tale, når skriften siger, at du ikke må bryde ægteskabet, så kan du ikke fortsat leve i et utugtigt forhold. Og *tror* du, det er din frelser og Herre, der formaner til nøjsomhed og gavmildhed, og som advarer mod rigdom og overflod, så kan du ikke bare skrabe til dig. Disse få eksempler illustrerer, at troslydighed ikke er noget, der gør troen levende, men noget, som viser, at troen er levende. Derfor kalder Paulus det også andre steder for "troens frugt". Jeg vil ikke gå dybere ind i dette vigtige, men vanskelige emne; kun bede dig grundigt studere Jakobs Brev, der netop handler om dette.

Og lad mig så afslutte dette afsnit med at minde om, at et kristenliv, der er præget af den levende tro, er et mægtigt vidnesbyrd om Guds Ords sandhed. Nogle præster diskuterede for og imod forskellige bibeloversættelser, da en af dem stille sagde: "Jeg foretrækker min moders oversættelse: hun oversatte den til livet". Lad mig være meget personlig: Da jeg som ganske ung gav mig til at tænke over, hvorfor jeg troede på Bibelen og ønskede at være en kristen og høre Jesus til, medens mange af mine jævnaldrende - også af dem, som var vokset op i samme kristne miljø, som jeg, nu gik en helt anden vej; da kom jeg til det resultat, at det skyldtes, at mine forældre i deres liv var ét med det, de sagde i missionshuset og når der var gæster. Det liv, vi som børn så' så tydeligt, var ikke delt i en from del til offentligt brug og en verdslig del i det skjulte. De levede med syndernes forladelse og en åben Bibel - det var ikke en rolle, de spillede; det var deres liv.

7. Giv Ordet videre til andre.

En kristen bliver ikke udlært på én dag. Det er ikke sådan, at når et menneske kommer til tro og bliver født påny, så ved det alt, hvad der er at vide om den kristne tro og det kristne liv. Du får ikke al viden i fødsels gave, men du får Den hellige Skrift, og i den får du alt, hvad der er værd at vide for en kristen. Det er derfor, vi så stærkt opfordrer dig til at læse Bibelen og fordybe dig i, hvad der står skrevet. Men efterhånden som du selv kommer til at se, at de skjulte sandheder i Bibelen bliver åbnet for dig, så delagtiggør andre i, hvad du har set. Du vil nå et mætningspunkt i dit bibelstudium, hvor du ikke kan rumme mere, før du har givet noget videre til andre. Gud vil ikke, at du skal trække dig tilbage i et kloster for at blive et omvandrende bibelleksikon, medens ingen andre får glæde af det, du ved. Vi opfordres først og fremmest til at samles med andre troende i bibel- eller samtalekredse for at dele de erfaringer med hinanden, som vi selv har gjort i vores bibellæsning og kristenliv. Det er ikke mindst det, den erfarne Guds Mand skriver i Hebræerbrevet:

..og lad os ikke svigte vor egen forsamling, som nogle har for skik, men formane hinanden så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig. (Hebr.10,25)

Vi svigter de andre i vor menighed, hvis vi ikke delagtiggør dem i, hvad vi har fundet i Bibelen. Det ord, den opmuntring eller formaning fra Guds Ord, der er delt med andre, bliver til dobbelt velsignelse.

Og det er ved at Guds Ord bliver givet videre til verden, at mennesker kommer til tro, og bliver frelst ind i Guds rige, for, som Paulus skriver:

.. hvordan skal de påkalde ham, som de ikke er kommet til tro på? Hvordan skal de tro på ham,

som de ikke har hørt om? Hvordan skal de høre, uden at nogen prædiker? Og hvordan skal nogen prædike uden at være udsendt? - som der står skrevet: "Hvor herligt lyder fodtrinene af dem, der bringer godt budskab!" (Rom.10,14-15).

Fra "Vejen gennem Bibelen" v/J. Vernon McGee / Oversat og bearbejdet af Jens Olsen. © NOREA RADIO og Jens Olsen.